

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Škofovo pojasnilo.

Prevzvišeni gospod knezoškof je brez odloga v svojem organu zanikal besede, katere mu je položil justični minister na jezik, ob priliki, ko sta ga obiskala slovenska državna poslanca. Kje je resnica? Težavno je naše stališče. Katoliški škof tudi v časopisu ne sme družega govoriti nego golo resnico. A tudi kavalir, kakor je grof Schönborn ne sme zavijati resnice. In mi imamo dokaza v rokah, da je grof Schönborn poslanecema v istini zatrjeval, da je knezoškof Ljubljanski govoril, da se pri nas vsake dve uri govori drugo narečje, in da narod pridigarjev, če slovenski govore, ne ume. To je resnica, in sedaj naj se prevzvišeni knezoškof in minister mej sabo poravnata, kakor jima drago.

Karakteristično pa je škofovo pojasnilo glede koroških Slovencev. Justični minister je resno dvomil, da govore ti — slovenski jezik. Kako slabo mora biti poučen le-ta justični minister o naših razmerah, če kaj tacega z vso resnostjo dvomi. In vendar je ta gospod vzrastel z itako imenovane češke fevdalne stranke, a mi Slovenci smo mu „terra ignota“, tako, da niti ne ve, kak jezik se govori v koroških Slovenceh. Kako bi gledali slovenskega politika, ki bi dvomil o tem, govore li Čehi v Šleziji — češki, ali pa o tem, so li bili predniki grofa Schönborna v istini kaj družega nego Nemci!

Imenovanja — nastavljenje notarja v Rogatci in sodnika v Doberli vasi — pričujejo o tem, da justični minister tudi v dejanji prezira slovensko narodnost, in dokazano je, da slovenski državni poslanci nima pri njem nikake veljave. Žalostno, ali resnično! Nastane za nas vprašanje, ko se nam šole in uradi germanizujejo v teh časih, imamo li kaj uzroka, tako vlado, in posebno takega justičnega ministra še na dalje podpirati. Če se nam zatirajo slovenske gimnazije, če se v Slovenceh nastavljajo sodniki in notarji strogo nemškega mišljenja, potem je gotovo, da bi tudi ministerstvo, kojemu bi baron Chlumecy na čelu stal, ne postojalo drugače.

Germanizacije učilnic in uradov se nam je bati, če se spremeni zistema. To germanizacijo pa uživamo tudi sedaj, samo da jo moramo voljno požirati, mej tem, ko bi nam pri drugi vladi vsaj opozicija bila dovoljena. O tem bi se morali slovenski državni poslanci posvetovati, ker končno pretrga se elastična nit potrpežljivosti tudi tako krotkemu narodu, kot je narod slovenski!

Pa še drugo je, kar nam na grofu Schönbornu, ki je vendar minister v konstitucionalni državi, ne dopade. Pisali smo o tem, s kako brezobzirnostjo je vsprejel slovenska državna poslanca. Pustil ja je antišambirati, in niti sedala jima ni ponudil takoj, ko sta prišla kot slovenska državna poslanca k njemu. To se od „najkompetentnejše“ strani ni dementovalo, je torej resnica. Ali vsprejel ja je minister resno, ter jima očital, da sta „uradnika“. Gospod justični minister, kazal je pri tem razgovoru načelo, da mora slovenski državni poslanec, ki je slučajno tudi uradnik, pred vsem tudi uradnik ostati. Še le v drugi vrsti pride državno poslanstvo!

Če bodo naši državni poslanci dopuščali, da se z njimi tako ravna, potem stoje že tako nizko, da nižje pasti ne morejo!

Tridnevna slavnost Vodnikova.

(Dalje.)

Praga: Nebý nočci památce zaslovlého buditel a šlechtého syna bratrského národa slovenského Valentina Vodnika vzdava povinnou poctu.

Akademičský čtenářský Spolek v Praze.

Praga: Tisočera slava Valentinu Vodniku prvemu našemu pesniku gromoviti „Na zdar“ njega častilcem kliče peščica na daljnem severu v slovenski zlati Pragi živčih Slovencev živila slovenska pesen!

Trtnik, Petrovič, Žmavc.

Novo Mesto: Vodniku, uzoru slovenskega učitelja, kličejo ob odkritji njegovega spomenika večna mu slava.

Slovenski učitelji Novomeške gimnazije.

Novo Mesto: Zbranim častilcem Vodnika došlim iz Koratana in vseh slovenskih zemlja naudušeni živio zakliče dolenska metropola.

Mestni zastop.

Metlika: Vsem prečastitim Vodnikovim slaviteljem in umetniku Ganglu naudušeni živio kliče zastop mesta Metlike, obžalujoč, da mu ni mogoče osebno udeležiti se slavnosti. Slava!

Gangl, tajnik.

Ljutomer: Prvoboritelju naroda večna slava, „Bralno društvo Sv. Križ“ na Murskem Polji.

Ilirska Bistrica: Slava in neumrljivi spomin Vodniku, gromoviti živio in slava narodu, kateri se spominja svojih zaslužnih mož.

Slov. Bistriški rodoljubi.

Šoštani: Blag spomin probuditelju Vodniku, slava njegovim častilcem. Šoštanski Slovenci.

Železna Kaplja: Po opravi zadržana udeležujeva se duhom Vodnikove slavnosti, gromovita Slava njegovim častilcem.

Muden, župnik; Sakelšek kaplan.

Mostar: Slava Vodniku slovenskemu svetniku, pesniku. Stiasny, Fajgelj, Zobec.

Dunaj: Spomin na prvega dramitelja slovenske zavednosti naj nas spodbudi h krepkemu zlasti pa složnemu delovanju za vsestransko prosveto narodovo, vsi za narod, vse za narod bodi nam gaslo!

Anton Stritof.

Dunaj: Slava Vodnikovemu spominu, živeli njegovi častilci!

Slovenski veterinarji na Dunaji.

Dunaj: Duhom v sveti domovini praznujemo spomin slavnega budnika. Sledimo mu verno, posvetivši vse moči svoje predragi domovini, da ji zazori čas srečen, da bode mili naš narod čvrstim deloval sinom matere Slavije v bodoči dobi slovenski. Slava Vodniku, slava našemu Ganglu!

Gregorčič, Jareb, Jošt, Lončarič, Rohrmann.

Dunaj: Slovenski klub Dunajski javlja iskren pozdrav slaviteljem preslavnega našega Vodnika.

Ivan Navratil, Josip Ciperle.

LISTEK

Primorski sprehodi.

III.

V Liburnijski Arkadiji.

(Konec.)

Kaj zanimiva pa je ondu kuhinja, zlasti po karakteristnem svojem ognjišču. To je navadno prav nisko, da! po Kvarnerskih otokih sem videl kuriti in kuhati kar na tleh na kamenem tlaku. Ognjišče je zidano jednostavno, na štiri vogle, spredaj ima polukrožno udolbino za kuharico in zgoraj okrog je obrobljeno z belokamenimi, gladko rezanimi ploščami. Na sredi ognjišča je plitva jama, v kateri se kuri in vzdržuje, rekel bi, večni ogenj, kajti prhaviča Vam tu ne ugasne po vse leto. Nad ognjem obešen je bakren kotel na železnem tanci, kateri se po potrebi podaljša ali skrajša. V tem kotlu se običajno kuha polenta, dočim imajo za druga jedila posebne kotličke, kozice, ponve, padelice, lončiče, ražnje itd. Poleg kotla stoji ob ognji poprečki železno stojalo z raznimi klini katerega postranske sohe imajo na vrhu okrogle koške, kamor se postavljajo lonci in po zimi steklenice z vinom, da se ogreje. Najznamenitejša pa je nad ognjiščem se razprostirajoča streha, po laško „napa“

imenovana. To Vam je četverokoten krov, sličen strehi nad prižnico istotako uzidan, zdolaj širok ter zgoraj konično završen. Sprednja vogla sta ponajveč odrezana, umetno prikrojena. Ob zdolenjem robu strehe okrog je dvostročna polica, po kateri je razsvetljena različna kuhinjska posoda: šalice in množica neke vrste lončičev z dolgimi ročaji, podobnih tistim „dukljem“, v katerih se po dolnjih Slovenskih Goricah ušaja „zvara“. Sploh pa je tukaj v Primorji mnogo lepe posode, zlasti fine Marsiljske porcelanine, katero mornarji znosijo z daljnih angleških in američanskih pristanišč. In končno so neka posebnost primorske kuhinje na ognjišču postavljene klopi z naslonjali, po katerih Vam ondu poseda mlado in staro po ves božji dan v pozno noč, zlasti po zimi, ko tuli burja okoli hiše. Ognjišče Vam je pravo središče vsega družinskega življenja v našem Primorju. Ob njem se zbirajo posamični člani obitelji, bližnji in daljni sorodniki; ob njem se shajajo sosede, znanci, prijatelji in — ljubimci; skratka ob ognjišču se vrše vsakovrstni shodi, zbori, razgovori, seje, posvetovanja, da! i tako imenovani „jour-fixi“, kjer se razpravljajo vsi dnevni dogodki. Pa Vam je tudi precejšnje odlikovanje, ako Vas tujca, potnika povabijo mej se na ognjišče!

No, i jaz sem ondu presanjaril marsikatero uro, zlasti zvečer, ko sem se vrnil z vsakdanjih sprehodov in izletov po okolici. Sploh sem Vam

tukaj živel v resnici prav po arkadijski! Zjutraj zarano, ko je izza Kapele vzhajajoče solnce posvetilo v mojo sobo, opravil sem se brzo, pa hajdi venkaj na obalo! Tu sem plezal in lazil, skakal in posedal po cele ure doli okrog ob morji, ter se naslanjal ob enakomernem šumenji pod menoj pluskajočega valovja, nad manoj pa so vzletevale tolpe „golobov-dupljašev“. Ko sem se tu naveličal, vrnil sem se gori na strmino h kapelici D. Marije ter ondu na lici mesta prebiral ljubeznivo Kumičičovo pripoved o „Jelkinem bošljaku“ — okrog mene pa so bingljale in cingetale ovčje črede s svojimi zvončki. In ko se mi je duh napil preslastne primorske romantike, katera je razlita po vseh spisih Jenija Sisolskega, zaprl sem knjigo ter se ozrl po predivnej okolici. In tu še le, gospod urednik, razgrnil se je mojim očem bujni pašnik! Pohodil sem že Liburnijo ob različnih časih. Najprej sem dospel tjakaj v jesen, o trgatvi, ko je po brajda in latnikih viselo kakor zajci veliko grozdje, katerega sem se navžil, kolikor si ga je zaželelo srce. Potem sem bil ondu po zimi, ko je žvižgala rezka burja nad golimi obronki — oh, kako mi je takrat dobro delo, sivkasto zelenilo nevenljivega listja oljkinega! Naposled sem prišel semkaj o vzgodnji spomladi, ko so cveli mandljeveci, breskve in marilice — takrat se nesem mogel naučiti milobe nežnorožastega cvetja. Toda zdaj ne prehodu spom-

Dunaj: Neumrljivemu geniju, prvemu pesniku in buditelju naroda slovenskega, kliče slovensko pevsko društvo slava, slava, slava! Vodnikov duh naj prešine narod slovenski v složni krepki borbi za narodove svetinje.

Bouchal, dr. Lenoč, baron Salis, Jifík, Brlić, Chladek, Zahradniček, Šavs, Pukl.

Dunaj: Bog živi nas Slovence; kranjske pa posebej še združuj. Dr. Hudnik.

Meidling: Slava Vodniku, živio Gangl!

Grgurič.

Dunaj: Slava Vodniku, slavnemu pjesniku Ilirije oživljene, dika vama, koji takove ljudi slavite. Budućnost je vaša. Rod bo samo, koj si mrtve štuje, — Na prošlosti, budućnost si snuje.

Zvonimir.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 18. julija.

Vlada **ogerska** je baje vprašala administracijo Karlovskega patrijarhata, bi li bilo sedaj umestno, razpisati novo volitev patrijarha. Odgovor se je glasil baje tako, da sedaj čas za volitev ni ugoden, ker je prebivalstvo še jako razburjeno zaradi prepovedi Kosovske slavnosti.

Vnanje države.

Na prošnjo metropolita Mihajla je naučni minister **srbski** sestavil komisijo za revizijo cerkvenih zakonov. Kakor se govori, mislijo razveljaviti vse cerkvene zakone, ki so se izdali za naprednjaskih vlad. — Govori se, da se kraljica Natalija v kratkem vrne v Beligrad. Mi mislimo, da bode še toliko časa počakala, da Milan zopet ostavi Srbijo. — Če je verjeti nemškimi listi, si je ruski poslanik mnogo prizadeval, da bi preprečil prihod bivšega kralja Milana v Beligrad. Dolgo časa je nagovarjal regentstvo in vlado, da mu zabranita povrat. Ko je pa videl, da svojega namena doseči ne more, je pa odšel na dopust in se tako dolgo ne povrne, da Milan zopet ostavi Srbijo. Dolgo mu ne bode treba čakati, ker Milan bode kmalu spoznal, da mu ne kaže bivati v deželi, kjer skoro nikdo ne mara zanj.

Vlada **bolgarska** nakupila je več topov, ki bodo nastavljeni v utrdbah okrog Sofije. Bolgari se morda boje, da bi Srbi utegnili prodreti v bodoči vojni do Sofije, kar bi se jim bilo že v zadnji vojni kmalu posrečilo. Stambulov je odšel na potovanje. Ogledaval bode Ruščuk, Varno in Burgas. V naslednjem mestu se hoče prepričati, kako napreduje grajenje kolodvora. — Zadnje dni se je mnogo govorilo, da se hoče princ Ferdinand dne 14. avgusta proglasiti za nezavisnega kralja bolgarskega. To se pa iz Sofije sedaj oporeka. Ta stvar pa vender menda ni baš izmišljena. Ko so zadnji čas nekatere države se kazale nekoliko prijaznejše Bolgariji, so mogotci v Sofiji prišli na to misel. Ko so pa pozvedeli, da bi jih nobena vlast ne podpirala, pa hočejo za sedaj opustiti ta nevarni eksperiment.

60 **ruskih** ženijskih častnikov z jedno stotnijo konjice preiskuje in riše terén ob avstrijske meji. Posebno preiskujejo globokost mejne reke Zbrucz. Tako poročajo poljski listi, katerim ni mnogo verjeti, predstoječega pa že celó ne, ker je vsemu svetu znano, da so Rusi v topografiji, kartografiji itd.

ladi v poletje — to Vam je tukajšnja okolica toli bujno zarasla in s toli sočno zelenim rastlinjem opletana, da sem kar ostrmel, rečem da sem jedva zasledil hiše mej košatimi vejnimi brajdami in latniki, mej širokolistnimi figovci in kostanji! To Vam je vsa Beršeška okolica sam vrt, poln vsakovrstnih slikarskih motivov, tihožitnih skupin in veledražestnih pokrajinskih prizorov, katerih ni moči popisati, temveč treba njih je ogledati na svoje oči...

Da pa sem v tem arkadijskem raji užival i zgolj ambrozijo in nektar, o tem naj Vam priča naslednji moj vsakdanji „menu“:

Za zajutrek: Tri posušene smokve s požirkom tropinovke ali „drapavice“. Za obed: „Riži na mleku“, „jaja na maslu“ ali pa na špeh. In za večerjo: prgišče, „úlik“, komadič sira, dve, tri sveže sardele, par barbonov, ali kako orádo, sfoljo ali brancina in to z grenkim radičem in rukolo. In vrhu vsega tega pa „žmulj“ (kozarec) rujne malvazije, železovitega terana ali pa vzkipečega refoška — vidite, gospod urednik, po takej večerji se Vam spava kakor kak grški bog na visokem Olimpu zlasti če mu pod odprtim oknom vso noč žgoleva stotero slavcev — ni čuda, da se mi cedé sline po tej Arkadiji zdaj tu gori ob koroški ječmenovki.

V Celovci, 13. julija 1889.

Prostoslav Kretanov.

prvi in gotovo mejnih postojank neso zanemarjali do poslednjih dni.

Organ **italijanskega** vojnega ministerstva priobčil je članek o francoski vojski. Ta list jako hvali francosko vojsko in našteva napredke njene od 1870 leta. Nadalje pa piše, da je vojna neizogibljiva, tripelalijanca more je le odriniti za nekaj časa. Zato je pa treba, da se javno mnenje seznani s položajem, da Italija ne stori iste napake, kakor so jo Francozi 1870. l., ko so popolnoma prezirali poročila polkovnika Staffla o nemški vojski.

Bliža se čas, ko se bode moral general Boulanger zagovarjati pred **francoskim** državnim sodiščem. Da bode obsojen, je skoro gotovo, ne ve se pa, če bode obsodba tudi imela tak moralčen uspeh, kakor se pričakuje. Da bi ga ložje uničili, tožijo ga tudi zaradi izneverjenja. A baš ob to točko se utegnejo potakniti. Veliko vprašanje je, če je državno sodišče kompetentno soditi o tej zadevi. Če ga obsodijo, bode si narod mislil, da so nasprotniki Boulangerja le zaradi tega to zločinstvo izumili, da bi ga uničili. Če bi bilo kaj resnice na celej stvari, bi bili to zadove izročili navadnemu kazenskem sodišču. Zaradi tega tudi s tem utegnejo Boulangerjevo popularnost le še povekšati.

Predvčeraj zvečer streljal je nekdo na cesarja **brazilijskega**, ko se je peljal iz gledišča. Cesar ni ranjen. Napadovalec je Portugalec.

Dopisi.

Z dežele 16. julija. [Izv. dop.] (O Ljubljanskem deželnem gledišču.) O tem predmetu se je nedavno razpravljalo pri volilnem shodu v Logatci. Gotovo bode slovensko razumništvo zanimalo, ako tudi še mi o tem velevažnem vprašanju objavimo svoje misli in nazore.

Pomen gledališč in njih upliv na narodno življenje je tako obče znana stvar, da bode sleherni domoljub pritrdil, ako Slovenci tudi temu zavodu obračamo svojo pozornost. Prejšnji „nemški teater“ je v Ljubljani popolnoma okužil narodni duh v glavnem mestu ter pačil lepo slovenščino s tako zvanim „kuheltašč“, ki se je posebno širil mej našim ženstvom. Ptuji upliv pa se je z gledališčem tudi šopiril v razgovoru omikanih stanov, v javnih napisih, plakatih na voglih ter kazal na ta način svetu drugo lice, kakeršnega ima mesto v resnici.

Jednake razmere bile so tudi [poprej v Zagrebu in Pragi, kjer so tudi nemška gledališča mnogo uplivala na socijalno življenje prebivalstva. Novejša narodna „divadla“ in „kazališča“ pa so prejšnje razmere v kratkem času radikalno spremenila. V Zagrebu je nemški živeli zginit popolnoma ter se je celo pohrvatil žid; v Pragi je pa nemštvo tudi popolnoma potisnjeno v svoje naravne meje.

Pri sedanjih razmerah ne moremo sicer nemiščine iz deželnega gledališča izbaciti čisto, pač pa je dolžnost narodne stranke delati na to, da od dežele vzdržanem zavodu, vlada popolna jednako-pravnost. Vsak drugi dan naj bi bila slovenska predstava. Marsikomu se bode to morebiti zdelo nemogoče; toda če pomislimo, da je bil pri Čehih in Hrvatih začetek še veliko težavnejši, ker mi imamo sedaj vender že mnogo več izvirnih brvatskih in čeških iger na razpolaganje. Ako bode talija stalna, nam tudi ne bode manjkalo igralcev, vsaj imamo že mnogo izvrstnih močij na ptujem. Stalni zaslužek bi pa še druge talente privabil na oder. Strokovnjaški igralci bi gotovo bolje igrali, kakor zdanji diletantje in po tem bi tudi občinstvo bolje obiskovalo gledališče.

Narodna stranka ima ravno sedaj priliko ob zidanji novega gledališča preporoditi belo Ljubljano in jo otresti usiljene ptujščine. Zagrizeni nasprotniki bodo sicer naše veljavne može obirali nekoliko časa po nemških židovskih listih ter jih psovali s „hetzerji in hetzapostelni“, akoravno oni svoje narodne probuditelje pouzdigujejo v deveta nebesa. To naj naše prvake le še spodbuja k večji odločnosti, ker narod in kulturna zgodovina bode drugače sodila o njih delovanju.

Leta 1889. stavili smo „Vodnikov spomenik“ in to leto naj se sveti v zgodovini slovenskega naroda. Pokažimo svetu, da je „Ilirija res oživljena“ in da Slovenci nismo več gnečča, okovana v ptuje verige, ampak zavedni in kulturni narod!

Ako bi se tej reformi nasprotna stranka branila, naj se potem naša sredstva uporabijo na to, da bodemo v „narodnem domu“ imeli stalni slovenski oder in varno zavetje domači dramatiki.

Pomislimo še, kako bi uplivalo stalno slovensko gledališče na naša manjša mesta in večje trge po deželi, kjer bi Ljubljanski gledališčni igralci v poletnem času dajali predstave po raznih krajih širne Slovenije. Radi obiskovanja Ljubljan-

skega gledališča po zimi se pa nam menda tudi ni treba bati, kajti največa narodna sramota bi pač bila, ako bi v glavnem mestu slovenstva par tisoč Nemcev več premoglo, kakor 25 tisoč Slovencev! Nam ne manjka pač družega, nego poguma, dobre organizacije in naidušenosti za narodno stvar in napredek!

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 16. julija.

Navzočnih 25 občinskih svetnikov. Predseduje župan Grasselli, ki overovateljema zapisnika imenuje obč. svetnika dr. Gregoriča in Ravnikarja. Gledé zapisnika zadnje seje oglasi se obč. svetnik Ravnikar in opomni, da je v listih čital, da se je v razpravi o „Sokolskem domu“ čul klic „Pereat.“ Ker ta izraz ni parlamentaren in ga župan ni zavrnil, vpraša, je li ta klic v zapisniku? Župan odgovori, da tega klica ni v zapisniku in da ga on tudi slišal ni.

Župan Grasselli čita potem obč. svetnika dr. Moschéta dopis, v katerem naznanja, da je odložil mandat kot obč. svet. Ljubljanski. Mestni zastop gotovo obžaluje, da je tako odlična moč poslala svojo odpoved, a se morda danes ne bode izrekel, se li odpoved vsprejme ali ne, zato se dopis izroči personalnemu in pravnemu odseku.

Prečitajo se potem in odobré soglasno pogodbe, sklen ene mej mestno občino Ljubljansko in podjetniki za vodovod. Ti so: Gustav Tönnies, (reservoir na hribu nad Tivoli za 52.941 gld. 66 kr. in pozemeljske stavbe pri Klečah za 28.565 gld. 84 kr.), Josip Regali in L. Widmayer (mizar-ska dela za 700 gld.), Matej Škrabec (kleparska dela za 354 gld. 37 kr.). Reservoir nad Tivolaskim gradom mora do 15. oktobra biti popolnoma gotov, sicer zapade Tönnies vsak teden 250 gld. Ko bi reservoir vodo puščal, sme mesto na Tönniesove stroške postaviti si nov reservoir.

Pri naslednji točki prevzame predsedstvo podžupan Petričič, župan Grasselli pa poroča o zahtevi Posavcev iz Kleč, Savelj in Malevasi, katerim sta se pridružila tudi dva posestnika iz Stožic, da da se mestna občina Ljubljanska zaveže, poglobiti jim vodnjake ali pa napeljati vodo, ako bi se vsled vodovoda vodnjaki posušili. Ker so vaški vodnjaki od mestnega vodovoda 2 do 2½ km oddaljeni, je ta bojazen pač neosnovana. Zahteva Posavcev se odkloni.

V imenu personalnega in pravnega odseka poroča obč. svet. Gogola o dopisu vodstva otroške bolnice (Elizabetišča), glede odpisa nekaterih prodanih parcel, na katerih sta uknjiženi dve mestni ustanovi z 2400 in 1200 gld. Otroška bolnica odprodala je 3 parcele, a na 4. parceli zgradila novo poslopje vredno 30.000 gld. Izvestitelj dokaže, da je za rečeni ustanovi dovoljna pupilarna vrednost in nasvetuje, da se odprodane parcele odpišejo brez dolga, da se pa ob enem izbriše ta hranilnični terjatvi. Vsprejeto.

V imé personalnega in pravnega odseka poroča dr. Staré o prestanku pogodbe s tovarno za plin. Ta pogodba se je podpisala 30. marca 1860 in ker je v njej določeno, da se ima odpovedati v prvih 6 mestih tridesetega leta, sicer je molče zopet podaljšana na 30 let, treba jo je odpovedati do 30. septembra t. l. Obvelja.

Dr. Staré poroča dalje v stavbinskega odseka imé o makadamizovanju ulic sv. Florijana od začetka Karlovske ceste do Starega trga, za kar se je proračunilo 2122 gld. 85 kr. Poročevalec nasvetuje, da bi se makadamizovali tudi Stari trg, Mestni trg, Marijini trg, Gradišče.

Obč. svet. Hribar opozarja, da bode vse to makadamizovanje veliko stalo, da bi trebalo torej proračuna. Ker makadamov tlak prouzučuje veliko blata in prahu bilo bi umestno, da bi se po vzgledu drugih mest na Starem trgu in ne Mestnem trgu napravil asfalt. Asfaltna družba se je že izjavila, da bi □ meter asfaltskega tlaka stal samo 3 gld. 17 kr. Govornik predlaga za ta dva trga asfaltski tlak.

Obč. svet. Ravnikar želi, da bi se kaj storilo za jako slabi trotoar na Mestnem trgu, ki je izmed najvažnejših ulic. Zató on predlaga, da bi se ondu položil šamotni tlak, sicer pa pritruje predlogu Hribarjevemu.

Obč. svet. Murnik pripominja, da se je o trotoarjih že govorilo, a stvar odložila, dokler bode vodovod gotov in v hiše upeljan. Sedaj je vse raz-

kopano, zato ne kaže, da bi sedaj polagali nov tlak, katerega bi potem zopet morali razriti.

Obč. svet. župnik Rozman opozarja, naj bi se oziralo pri makadamizovanju ulice sv. Florijana tudi na erarični kos Rožnih ulic, koder je velik promet tovornih voz.

Obč. svet. Hrásky je za to, da se uvede pristno makadamizovanje, kajti doslej se je prosto posipalo. Omisli naj se za makadamizovanja valjar in potem se bode uspešno delalo, ker je tukajšnje gradivo izvrstno.

Ko je še župan Grasselli v istem zmislu govoril, sklene se, da se v Florijanovih in Rožnih ulicah že letos napravi nov makadam in po Hraskega predlogu omisli nasvetovani valjar.

V stavbinskega odseka imé poroča občinski svetnik Murnik o deželnega odbora kranjskega dopisih zaradi gledališkega stavišča. Znani „Theaterverein“ bi namreč gledališče rad imel v „Zvezdi“. Na to pa se ne more ozirati, zato prestopi mestni zbor o „Theatervereina“ ulogi na dnevni red.

V stavbinskega odseka imé poroča dr. Staré o računu za pnevmatične aparate, za katere se je bilo v proračun stavilo 1000 gld. Proračun se je za 653 gld. 60 kr. prekoračil, kar zbor odobri.

Obč. svet. dr. Vošnjak poroča v šolskega odseka imé in nasvetuje, da se učitelju Hribarju, ki je šel na Dunaj v tečaj za deška ročna dela, dovoli 30 gld. podpore. Vsprejeto.

Gledé ustanovitve šeste lekarne poroča občinski svet. dr. Vošnjak. Deželna vlada odbila je prošnjo za šesto lekarno. Ko so se potem lekarnarji Ljubljanski pozvali, da bi se kdo nastanil na Poljanah ali na sv. Petra predmestji, ni se nobeden temu pozivu odzval. Ker je potreba šeste lekarne velika, obrniti se je še enkrat do visoke vlade, da dovoli šesto lekarno.

Obč. svet. Hribar stavi nujni predlog, da se je takoj do trgovinskega ministerstva s prošnjo, da se državni proračun za 1890. leto stavi primerna vsota za novo poslopje za poštne in brzojavne urade v Ljubljani, kakor se je to zgodilo že po družih mestih, da bodo uradi dostojno reprezentovani. Sedanji prostori, za katere poštni erar plačuje 5 tisoč 200 gld. na leto, so nedostadni, vrhu tega poteče pogodba že 1892. leta. Govornik predlaga torej, da se takoj odpošlje mestnega zbora deputacija, da pri trgovinskem ministru in referentu vse to izposluje. Po predlogu Hribarjevem izvolijo se v to deputacijo vsiklikom gg.: župan Grasselli, podžupan Petričič in ces. svetnik Murnik.

Potem tajna seja.

Domače stvari.

— (O drugi gimnaziji v Ljubljani) še ni ne duha ne sluha. Potrebna pa bi bila silno, kajti v prvi razred upisalo se je že sedaj 130 Slovencev in 21 Nemcev. Izmej Slovencev sta pri vsprejemnem izpitu propala dva, izmej Nemcev trije. Računati se sme, da se jih bode v septembru upisalo zopet precejšnje število in prvi razred bode zopet štel okoli 200 učencev ter imel zopet 4 oddelke. Te številke najboljše govore, kako nujno potrebna je druga gimnazija v Ljubljani.

— (Izlet v Divačo.) O ljudske veselici dne 4. avgusta v Divači pela bodo vsa pevska društva skupno dva zbora. Razen tega bodo pa nastopala posamezna pevska društva vsako záse in bode po tem takem občinstvo imelo prilično opazovati, kako na raznih krajih naše domovine napreduje umetno petje.

— (Kapitelj kranjsko-hrvatske frančiškanske provincije) volil je včeraj nov de finitorij. Provincijalom je bil izvoljen o. Placid Fabiani, dosedanji gvardijan v Ljubljani, kustosom dosedanji provincijal o. Evstah Ozimek, definitorji pa oo.: Julij Brunner, gvardijan na Trsatu, Stanislav Škrabec v Gorici, Hugolin Sattner v Novem Mestu in Robert Dolinar, gvardijan v Karlovcu.

— (Iz Vipave) se nam piše; Tekom t. l. obhaja naša čitalnica, kot tretje najstarejše narodno društvo na Kranjskem svoj 25letni obstanek. V slovesno praznovanje te nenavadne dobe narodnega napredka treba je sloge, raznih nasvetov in podpore. V to svrhu sklenil je odbor povabiti vse p. n. ude in p. n. narodne neude iz Doline na dan 21. t. m. v nedeljo ob 6. uri zvečer v društvene prostore, na skupno posvetovanje, kajti v slogi je moč in podvzetje. Obile udeležbe pričakuje odbor.

— (Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Litiji) bo imela v nedeljo 21. t. m. ob petih popoldne v gostilni „Pri Fortuni“ zbor, da izvoli zastopnika za veliko skupščino. Načelnštvo uljudno vabi vse častite ude k obilni udeležbi.

— (Iz Postojine) se nam piše: Naše tržno gospodarstvo prevzelo je vse instrumente godbenega društva, katero je pod vodstvom viteza Schwarza tako žalostno končalo.

— (Redni občni zbor čitalnice v Pulji) bode 21. t. m. ob 4. uri popoldne. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Glavna skupščina „Učiteljskega društva za Postojnski šolski okraj“) bode v 2. dan avgusta ob 10. uri popoldne na Razdrtem z nastopnim dnevnim redom: 1. Verifikovanje zapisnika zadnjega zborovanja. 2. „Didaktoton“ v praktičnej skušnji, — iz prijaznosti predava izumitelj „didaktotona“ g. Al. Luznik, učitelj Škrbinski na Primorskem. 3. „Kmetijstvo v ljudski šoli“, — poroča g. M. Mežan, učitelj na Slapu. 4. Poročilo tajnikovo, blagajnikovo in pevovodje. 5. Pregled letnega računa in volitev treh pregledovalcev. 6. Poročilo odseka o knjigah, spadajočih v pedagoško in kmetijsko stroko, ki so izšle v tekočem društvenem letu. 7. Upisovanje novih družstvenikov. 8. Pobiranje društvenine za bodoče društveno leto. 9. Volitev društvenega vodstva. 10. Volitev delegatov za bodoče glavno zborovanje „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“. 11. Volitev odseka za ocenjevanje na novo izišlih knjig. 12. Razni nasveti. Društveno vodstvo.

— (Mesto Tržaško) imelo je pretekli teden 158.084 prebivalcev brez vojaštva.

— (Toča) pobila je v noči od nedelje do ponedeljka po Kranjski gori in okoli Dovjega.

— (Obesil) se je v Cerkljah na Gorenjskem kmetski fant, Janez Podjed, ki je bil nekoliko topoglav in je rad popival.

— (Za III. letno zasedanje porotnih razprav v Novem Mestu,) ki se prične dne 29. avgusta t. l., izžrebani so naslednji gospodje glavni porotniki: Kermesec Ivan, posestnik iz Rosalnic; Kraker Miha, posestnik iz Jerneje vasi; Barle Ig, posestnik iz Rojev; Malešič Mat., posestnik iz Radovič; Jurčec Ant., klobučar s Krškega; Bižalj Jos., trgovec iz Predgrada; Ogulin Mat., posestnik iz Brezove rebri; Zorko Flor., posestnik iz Družinske vasi; Sterbenc Andr. iz Toplega vrha; Kerin Fr., posestnik iz Sv. Križa; Cerle Jan., posestnik iz Sv. Lovrenca; Balkovec Pet., posestnik iz Preloke; Zavodnik Karol, posestnik iz Žužemberka; Kupljen Anton, c. kr. notar iz Črnomlja; Pevec Josip, posestnik iz Terbinec; Penca Fr., posestnik iz Mokronoga; Dolar Ferd., graščak iz Kota; Lopič Št., kolar s Krškega; Fleišman Leop., posestnik iz Metlike; Šušteršič Jan., posestnik iz Sela pri Otavci; Pehani Fr., posestnik iz Žužemberka; Kure Jan, posestnik in obč. predstojnik iz Zagodeca; Kulovic Fr., posestnik iz Zgor. Sušic; Šljapach Fr., usnar iz Žužemberka; Derganc Matija, posestnik iz Draudul; Premer Ig., posestnik iz Primosteka; Dolinar Jos. (Janez), posestnik iz Povhovec; Jugovic A., posestnik s Krškega; Gabrč Jan., trgovec s Krškega; Stermec Nace, posestnik s Kamnega potoka; Leckner Andrej, gostilničar iz Črnomlja; Scheyer Moric, gozdar iz Radeč; Plut Jan., posestnik iz Ručetne vasi; Spreitzer Jan., posestnik iz Stare žage; Jerman F., mesar iz Črnomlja; Koren Jan., posestnik iz Metlike. — Nadomestni porotniki so gg.: Pavček Jan, posestnik iz Čegelnice; Ogo-reutz Jos., posestnik in trgovec iz Novega Mesta; Gaspar Ant., posestnik iz Birčne vasi; Barborič Jan., posestnik iz Toplic; Hude Jos., posestnik iz Mirne peči; Klemenčič Fl., posestnik na Kapitelj-skem hribu; Jakše Martin, posestnik iz Škerjanč; Galič Jan., posestnik iz Ivane vasi; Knoll Jan., trgovec iz Novega Mesta.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Vrhnika 18. julija. Gabrijel Jelovšek jednoglasno s 33 glasovi županom izvoljen.

Peterburg 17. julija. Car in carica z vso carsko rodbino ostavita dne 17. avgusta Petergof in se popeljeta v Kodanj, kjer ostana najbrž do 1. oktobra.

Berolin 17. julija. Waldersee poslal iz Drontheima v „Hamburgische Nachrichten“ brzojavko, v kateri zanikava, da bi bil cesarju izročil spomenico z nasvetom, da naj se vojna z Rusijo kmalu prične.

Brno 18. julija. Strajk tkalcev skoro končan. Razen 6 tovarn, vse druge v polnem delu. Pričakuje se, da se bode tudi v teh tovarnah delo v ponedeljek pričelo.

Budimpešta 18. julija. Poslanec Tibrad imenovan državnim tajnikom v notranjem ministerstvu.

Pariz 18. julija. Boulangistični odbor v Londonu sklenil, da naj Boulanger na obtožnico odgovori z novim manifestom.

Hammerfest 18. julija. Cesar Viljem ostavil Tromsø ob 11. uri dopoldne, dospel ob 9. uri v Hammerfest, odplul v najboljšem zdravju proti severnemu nosu, kamor dojde ob 3. uri zjutraj.

Razne vesti.

* (Nezgoda na železnici.) Iz Vratislave se 15. t. m. javlja: Včeraj popoldne trčila sta vkupe v Saganu dva tovorna vlaka. Jeden stroj in sedem voz se je popolnem zdrobilo. Jeden zaviralec je lahko ranjen.

* (Nezgoda na železnici.) V Moiransu pri Grenoblu na Francoskem trčil je 13. t. m. to vorni v osobni vlak. Pet oseb je mrtvih, petnajst pa smrtno ranjenih.

* (Poneverjenje.) Vsled ovadbe poštne komisarja Vojteha Čupuela prišlo je redarstvo 16. t. m. zjutraj poštnega asistenta Dragotina Mayerja, 27letnega samca rodom iz Linca, v njegovem stanovanjski na Dunaji, ker je poveril 90 gld., in ga izročilo deželnemu sodišču. Če si je nezvesti uradnik prilastil še kaj več, nego 90 gld., dognala bode preiskava.

* (Ubežni knjigovodja ujet) Knjigovodja Ludovik Funk iz Kirchberga na Virtemberskem ponaredil je pretekli mesec nekaj pisem, poveril nad 21.000 mark ter pobegnil iz Hofa. Na Dunaji so pa redarji 16. t. m. zasačili 45letnega ubežnika, katerega bodo poslali bavarskemu deželnemu sodišču v Hof in prejeli razpisano nagrado 500 mark.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

17. julija.

Pri **Mališ**: de Gries z Dunaja. — Wilsen iz Londona. — Schmidhofer, Landhaus z Dunaja. — Stieh, Wosell z Dunaja. — Sesantzky iz Velike Kaniže. — Jeran iz Kranja. — Putik s Planine. — Martinelli iz Trsta. Pri **Slonu**: Knific iz Vipave. — Bottmayer iz Trsta. — Friedman z Dunaja. — Steinitz iz Berolina. — Mallner z Dunaja. — Lenček iz Sevnice. — Hellmer iz Slovenske Bistrice.

Umrli so v Ljubljani:

14. julija: Ana Schuster, trgovčeva hči, 1½ mes., Spitalske ulice št. 7, za oslabiljenjem. — Ana Bergant, sirota, 4 leta, Poljanska cesta št. 18, za edemom v možganih. — Anton Anžlovar, delavčev sin, 4 leta, Poljanska cesta št. 18, za jetiko.

15. julija: Reza Schreyer, posestnica, 79 let, Spitalske ulice št. 9, za utrpenjem pluć.

V deželnej bolnici:

12. julija: Ivan Taraninus, delavec, 36 let, za jetiko.

14. julija: Filip Šavšek, delavec, 17 let, za srčno hibo.

15. julija: Stefan Krašovic, krojač, 66 let, za oslabiljenjem.

16. julija: Viljem Drašler, poštni asistent, 37 let, za utrpenjem.

16. julija: Marija Šušteršič, sobnega slikarja žena, 48 let, za vnetjem trebušne kožice.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mokrina v mm.
17. julija	7. zjutraj	735.7 mm.	20.8° C	sl. vzh.	obl.	
	2. popol.	732.8 mm.	25.4° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	731.6 mm.	20.0° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura 22.1°, za 3.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 17. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 83.95	gld. 83.90
Srebrna renta	84.75	84.70
Zlata renta	109.75	109.85
5% marcna renta	99.75	99.70
Akcije narodne banke	907.—	907.—
Kreditne akcije	304.—	303.50
London	119.10	119.05
Srebro	—	—
Napol.	9.46	9.45½
C. kr. cekini	5.64	5.64
Nemške marke	58.27½	58.25

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	173	20	„
Ogerska zlata renta 4%	100	100	30	„
Ogerska papirna renta 5%	100	95	20	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	100	122	25	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118	—	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100 gld.	183	75	„
Kreditne srečke	10	19	75	„
Rudolfove srečke	120	125	20	„
Akcije anglo-avstr. banke	170 gld.	230	50	„
Tramway-društ. velj.				

Zahvala.

Srčno zahvalo izrekamo vsem, ki so mej boleznijo gospoda (554)

JANEZA DRAŠLERJA

c. kr. poštnega uradnika,

skazovali nam sočutje, dalje gospodom poštnim uradnikom za udeležitev pogreba in pevcem za ganljivo nagrobnico.

Zalujoči ostali.

V Ljubljani 18. julija 1889.

Trgovski pomočnik,

22 let star, slovenskega in nemškega jezika zmožen, izučen v trgovini mešanega blaga, posebno izurjen manufakturnist, želi svoje mesto takoj ali pa do 1. septembra premeniti.

Ponudbe prosí pod št. 18 na upravništvo „Slovenskega Naroda“.

(548—2)

Patentovane Strakosch-Boner-jeve stroje za pranje in munge

priporoča (57-37)

ALEXANDER HERZOG

Dunaj, Graben, Bräunerstrasse 6.

Katalogi zastoj in franko.

Proti ognju varne

železne kasete,

ki se dajo z vijaki pritrditi, kakor tudi

rabljene in nove, proti

ognju varne

BLAGAJNICE

prodaja cenó

S. BERGER, Wien, Bräunerstr. 10.

Na hrano in stanovanje

vsprejmeta se

dve že bolj odrasli učenki ali pa dva odrasla dijaka iz boljših rodbin.

Kje, pové uredništvo „Slovenskega Naroda“.

(553)

Slavno občinstvo opozarjamo, da nismo plačniki za dolgove, katere naredi, kakor tudi ne za blago, katero vzame Ivana Potočnik na ime katerega si bodi.

(51—1)

Sorodniki.

V Šmariji pri Jelšah se dá v najem

prodajalnica

po zelo nizki ceni. — Ker je poslopje v trgu in trg sam sedež c. kr. okrajne sodnije in davkarije, ne more se dovolj priporočiti ta prostor. — Več se zvé pri posestniku Janezu Anderluh-u.

(552—1)

Potujoči v Trst prosijo se v lastnem interesu, da poiščejo staro slo-večo prodajalnico (523—3)

NEGOZIO VIENESE

C. REISS

(rudeča trdkina tabla) Corso, Borzni trg 602.

Tam dobé vse dobro, solidno in ceno.

Št. 12.081.

(547—2)

Razpis natečaja.

Pri vodovodu deželnega stolnega mesta Ljubljane je oddati službo

mašinista

z letno plačo 800 goldinarjev, prostim stanovanjem, kurjavo in svečavo.

Prošnje s spričevali o popolni sposobnosti je

do 31. dne julija letos

poslati magistratu Ljubljanskemu.

Prosilci, kateri znajo slovenski, imajo prednost, če so sicer jednako usposobljeni.

Službo je nastopiti 16. dan avgusta t. l.

V Ljubljani, 14. dan julija 1889.

Župan: Grasselli s. r.

Aviso.

Dne 22. julija 1889. ob 11. uri dopoldne bode v pisarni Puljskega vojaškega preskrbovalnega magacina pismena ponudbena obravnava za zagotovljenje zakupne oddaje: slame za steljo in postelje, premoga in olja za svečavo za postajo Pulj, nadalje sena, slame za steljo, slame za postelje in trdih drv za postajo Vodnjan za čas od 1. septembra 1889. do dne 31. avgusta 1890., oziroma premoga za čas od dne 1. januarja 1890. do 31. avgusta 1890.

H kratu se bodo vsprejemale tudi pismene prodajne ponudbe zaradi zalaganja:

- 74.000 kg sena,
- 24.800 kg slame za steljo,
- 137.400 kg slame za postelje,
- 2.700 m trdih drv,
- 100 m mehkih drv,
- 2.400 q premoga.

Obširnejši pogoji morejo se zvedeti iz v uradnem listu časopisa „Osservatore Triestino“, potem v Graški „Tagespost“ in v Ljubljanskem „Slovenskem Narodu“ dne 12. julija t. l. v popolnem obsegu objavljenega razglasa in iz pri preskrbovalnem magacinu v Pulji razpoloženi dotičnih zvezkov o pogojih, kateri se (na željo tudi po pošti) dobé po 4 kr. za tiskano polo.

Upravna komisija

(535—2)

c. kr. vojaškega preskrbovalnega magacina.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Razglas.

Zaradi prezidanja prostorov v mestni hiši premestiti sta se morala začasno

urada mestne blagajnice in davkarije v meščansko bolnico (kresijo)

v Špitalskih ulicah, II. nadstropje.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 16. julija 1889.

(550—2)

FRAN CHRISTOPH-ov (214-10)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljate barve) in brezbarven (ki daje samo svet). — Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri **FRAN CHRISTOPH, IVANU LUCKMANN-U.** izumitelj in jedini izdávateľ prísneho svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

40letni renommée!

Profesorji c. kr. klinike na Dunaji, profesor Drasche, profesor Schnitzler, pok. profesor Oppolzer, kakor tudi več drugih slovečih zdravnikov zap sudejo in priporočajo le pristno in svetovno slavno c. kr. dvornega zobozdravnika

Dr. POPP^a Anatherin ustno vodo

za vsakdanjo porabo, ker je boljša, nego vsaka druga zobna voda, kot preservativno sredstvo proti vsem zobnim in ustnim boleznim, priznana voda za grgranje pri kroničnih vratnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih vod, katera, če se hkratu rabi z

Dr. POPP-a zobnim praškom ali zobno pasto, ohrani vedno zdrave in lepe zobe.

Pri neprestani rabi dr. Popp-ovih zobnih sredstev se prepreči in odstrani rast drobnih glivic, za katere je ustna votlina tako ugodna tla, katere se lotijo zob, da začne gniti.

Dr. Popp-a zobna plomba je najboljša, z njo si vsak sam lahko zamaši votle zobe.

Dr. Popp-a zeljiščeno milo proti spuščam vsake vrste in posebno priporočljivo za kopelji.

Cena: Anatherin ustna voda v dvojno povečanih steklenicah po 50 kr., gld. 1. — in gld. 1.40. — Anatherin zobna pasta v puščicah po gld. 1.22. — Aromatična zobna pasta à 35 kr. — Zobni prašek v škatlicah po 63 kr. — Zobna plomba v etniji gld. 1. — Zeljiščeno milo à 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene Anatherin ustne vode, ki je po analizi le iz kislini napravljeni preparat, s katerim se zobje pregodaj uničijo, se izrecno svari.

(615—43)

Dr. J. G. POPP, Wien, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Edvard Mahr, Peter Lassnik, bratje Krisper; v Postojini: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem: F. Bömches, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; v Idriji: J. Wario, lekar; v Kranji: K. Šavnik, lekar; Martin Pettau, trgovec; v Škofiji: Lokti: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Liti: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wach, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novej mestu: F. Haika, D. Rizzoli, lekarja; A. Gustin, trgovina z galanterijskim blagom; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Ormožju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar.